

Nobilissimus vir, pectus tuum capite et cauda
 παλαμυθητικόν, sed toto corpore παλαμυθητικόν
 ab idō pūllōgi. Ego te iudicium meum ut depre-
 tendi me deprecando, (cuius soli archidatus
 famula!) non possum tamē non de abundantia pūllō-
 ris libere et candido apud te profiteri, videri mihi
 panaceam aut panarium aliquod contra omnes animi
 morbos in gratiam ὀφθαλμοδυνατικῶς παρθεύς à te
 paratum, quāvis lūdent et videtur calamo. Vult mihi
 nūm in militem panarii Episcopi contra omnes sēpēs,
 et spiritus Būfari contra omnia vitia; sed qui sedio
 et doctorio pūllō monstra illa confodunt. Propius tibi
 symbolizant, auctor nabis pūllifera, qui omnes somnium
 vanitatis et pūllias dēgit; et Georgius W. G. H.
 nobilis Anglus, cuius pūllia in toto pūllō dēgit, et
 tribus titulis (Nō sēpēs: Nō caro: Nō cūo)
 distinctus, olim mihi de pūllō lētus, et valde probatus.
 Et cū non lētus Hylas, auctor sibi somnium Hispani-
 corum! Tu omnia data sāt occasione pūllō dēgit
 ad mitionem cooritatib rathgariam vborasti. Nemo
 equis arbitris negabit, quis in sōr gūer scriptionis
 omni pūllōm fūlit tua ὀφθαλμοδυνατικῶς; quippe
 in quā tam sūto utilis (pūllōq; tamē mortalibus ni-
 mis amarus aut falsus) dūli mīscūis, ut pūllō
 vel maxime fastidioso satissimū possis. Gaudere sāt,
 et nobis gratulor, quod quāvis occupatissimū
 labor tuus non sūat deprecando: si forte pūllō
 tui similes ingratis mūdū tandem dēgit illud
 dēgit. Regis: Vanitas vanitatum etc. Nos nigra
 turba sāt de ipso nabis et cōli cataractis sāt
 aquas pūllōm, ilico opprobiorum, calūniarū, et minas
 tales undiq; obuiam, nonnūquam sāt ab ipso quod
 minimū dēgit. Vides quāvis apud sāt nos nos
 satyre valiant, et quāvis ad palatū fiant tibi
 sāt varia condimenta. Vtriq; quidē sāt pūllō-
 ramū; sed pūllō et solutā oratione nos sōr agimū,
 tū sāt et ligatā: Nos sāt sāt, capitata
 fronte, et tragico boati sāt, si forte depre-
 gīstans Miliq; tū calamo pūllō canis, ludib, vi-
 des: et videtur dēgit vīus quid vīat? Hinc totius
 calva applausū mīscūis: nos pūllō fēsimū arti
 sāt. Tu in sāt introducis, in manibus, oculis,
 sāt sāt pūllōm vīat: de nobis sāt

1295 — VOET (Gisbert), savant théologien hollandais, fameux par son intolérance et par sa haine contre Descartes, qu'il accusa juridiquement d'athéisme, n. 4593, m. 1677.

L. a. s., en latin, à Const. Huygens; Utrecht, 8 des kal. de mai 1647, 2 p. 1/2 in-fol., trace de cachet. Belle pièce.

Eptre curieuse pleine de diatribes les plus âpres contre les hérétiques, c'est à dire contre le pape, les moines, les religieuses, les catholiques français, etc.

gallinarum et fabris dulcem sonitus turbantibus, exi-
gendum, si fieri possit, et lib. Sant. Milisij. Nos imbre-
mus tibi sane silentibus, ut dolimus nostram partem,
sed potius hominum coactionem et duxit. Magno nobis
solatio est, quod Christus, quod apostoli dandi et gra-
titudinem populi sunt. Nos est sicut supra dominum,
ut discipulus supra magistrum. Altius solatium est,
quod videmus de media aula, de immundi mundi extra-
cto diaratholico aliquot divinitus deitari, qui fistula
canentes audiantur, dum nos lugubria sonantes con-
timemus. Sic nimirum sapientia justificatur a filijs suis.
Triplex via pietatis et virtutis patuit prae-
tulerunt: purgationem, praefinitionem, illumina-
tionem. Ad primam, quae est de passionibus vitiorum, ver-
satur, imprimis confitetur peccatis satyrica, sed durior illa
fuerit, sed benignior, pro re nata. Ex hoc univo, potius
sua dignitas, utilitas, ut illas affertur. Tu, vir nobi-
lissimus, praeter eam sane rationem in laud colloratur, et hoc
saltem affertur, ut elato in republica sua eam determinat
tueris omnium suffragijs confociatur. Hic finitur, nisi
succurreret monitum bona tua cum vicia sunt occasiones
ingredendum, de abusu bonorum ecclesiasticorum, deq. canoni-
corum, vicariorum, archidiaconorum praedictis inter reformatos
titulis. Audiri, nescio a quo summo, et partem ali-
quam sic facere. Quod si ita sit, obsequens me faceret,
et Diogenes cum latina reformatione in media reforma-
tionem quaerere. Multis tamen nos agam, ut tribus vobis
longam sane injuriam, longas ambages explicare possum:
sed ad scriptum aliquod nostrum (cuius exemplum tibi ad
manum est nos debito) sollemniter proboro. Eius videri
Christi ore et obsequio, ut tanquam in oculis Dei illud de-
putat, et simul patiens a se sine scrupulo confidit, sine
offensione totius Christianismi, sine contritione unius ecclesiae
confusus nos tantum Christianorum, sed et et gentium, Ju-
deorum, Magomeditarum auxilium hoc Tolerantiam a se et
vires reformationis vire contrariari possit. Cito quid est, ubi
laborant multorum confidit praecipua sua latibula quaerit:
Quod sibi regimur politicum suus provinciae ordini canoni-
cali annexatur et implicatur, quodq. id eo omnis est
prohibendum negotiatio fieri solat praemittitur, immo
et voluit supremo Magistratu. Est sane; inde tamen
coram Deo in foro confidit nemo absolvitur: nos magis
quam elator Colonisus, aut Abbas Faldensis Imperij Prin-
ceps, aut Papa patrimonij Viterbi seu Romanis supremus
dominus; quorum dignitates et potestates ^{politicam} a Deo, si estis sibi-
tatis, bona confidit omni iure agnoscent, ut tamen
illi esse possint Papales Episcopi, aut monachi, aut
monachi Ecclesiastici, sine quibus antea dicitur malis.

ad potestatem politicam omnibus subditis venerandam nos
ascribitur. Nos dubito, quis pro tua sapientia visurus
sibi sane civitatem; quam cordis Germani aulo-
cho dicuntur Theologi. Nos confidit omniū poba-
tum publicèq; informant nos dixerunt, ut ab omnibus
eorum anathematis porro immunes se praestent, qui sacro-
nibus immunes fuerunt, et quantocius se liberent, qui
innotiti sunt. Cuius si sermo fiat, sunt saltem
auctoritate, et nos animam nostram libere simus,
ut nobis imputetur iudicia Dei, ubi aliquando prop-
ter scelus et similia clamantia peccata patriam nostram
inundabunt. Sed finis sumus et gratiam, Deum poba-
tus et omni benedictione cunctis. Ultrajecti VIII.
Kal. Maj. M. DC. XLVII.

Tuae nobilitatis obser-
vantissimus
Gisb. Voetius.
Voetius

Nobilissimo viro
Constantino Huygens, equiti
& Leydenſij topografo,
celſiſſ. Principi Aſauſo-
niſi à ſecretis &
conſilijs.

Hagam-comitis.

